

# Mariavise

Ingrid B. Melve (2025)

Torbjørn Dyrud (2025)

1. Vi tak-ker deg, Ma-ri-a, du som gjør-de folk av Gud. Du trøs-tet ham om nat-ta, vas-ket Her-rens blei-ge hud, og lær-te ham å snak-ke rent, du trøs-tet når han falt ba ham ta ei lu-e på når det ble alt-for kaldt.

2. Vi maler deg, Maria, i så myke stoff av blått, men hvem kan vite fargene som sjelen din har fått. For kanskje prist du din Gud i ville rosers rødt, med lovsang som et løvebrøl da barnet døde.

3. Vi håper kloke koner kom, og passet barnet ditt så du fikk gro og sove godt og hvile mot ditt som en dag bærer sorg så tung, slik sønnenødre gjør i krigene, ved korsene, der verdens gutter dør.

4. Den lille gutten er Guds barn, men han har deg til mor og du var mer enn mat og trøst og liktbar, stille jord. For det var du som lærte ham å være snill og god, du sang for ham om loftene og årkenfolkets tro:

5. Det folk som går i mørket skal få se et lys så klart at bak hver låst hvert cello skal det bli åpenbart: Vår Gud er god for alle, og vår Gud er en som ser hvert knuste hjerte, et blåmerke, all uretten som skjer.

6. Vi håper, jo, Maria, at det selv er du som vil at det å bære unger fram skal ingen tvinges til. Vi tror at du var mer enn milde smil og trøst og fang. Vi tror du var en stemme og en vilje og en sang:

7. Gud løfter opp de lave, lar de store vike plass, og ber oss bygge sykehus i fyrsters golf-palass hvor alle små skal bæres fram, et stikk og så litt trøst. En verden hvor de ringeste skal komme aller først.

8. Der alle barn skal vokse opp, få melk og hverdagsbrød når det er kveldens solnedgang som farger verden rød, og ikke blod, men villroser og friske barnekinn. Vår Gud skal styrte dødens fyrste ned fra tronen sin.

9. Så håper vi, Maria, at du også får litt fred til lekser, til venninneprat som ingen har noe med, og tusen åpne øyeblikk hvor du er lett og fri som alle unge jenter skal. Og hør, nå synger vi:

10. Det folk som går i mørket skal få se en soloppgang så varm og rød, en helt ny tid i verdens tomme fang. Fra tornekratt og piggrådkveil skal roser springe ut og røde friske barnekinn skal prise livets Gud!